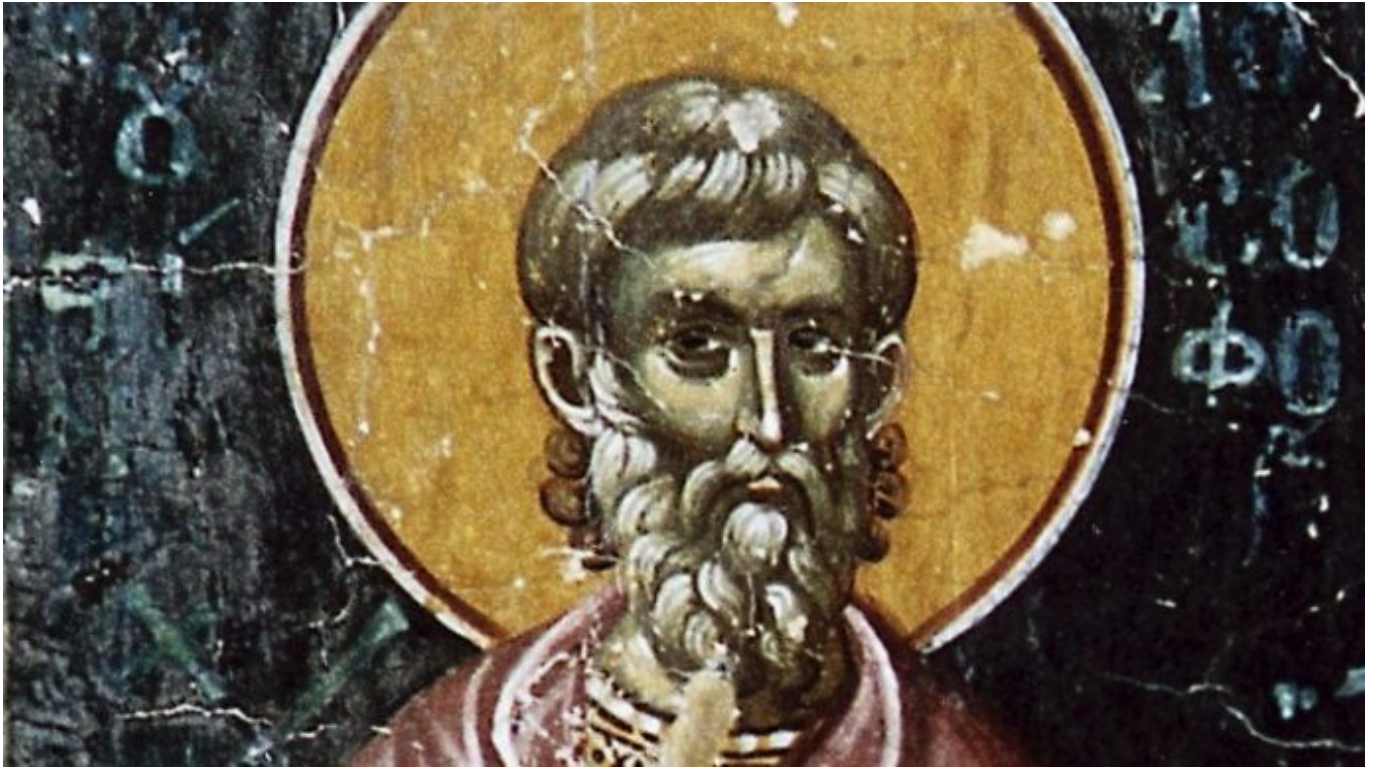

Οι τιμωρίες, οι κολάσεις, οι αγαθές αμοιβές αποδίδονται στον καθένα κατ' αξία των πράξεών του

/ Πνευματικά Αποσπάσματα

**Άγιος Ιουστίνος ο φιλόσοφος και μάρτυς
Απολογία Α'**

Οι μαρτυρίες περί της Θεότητας του Χριστού

Συνέχεια από εδώ: <https://www.pemptousia.gr/2025/07/agios-ioustinos-profitis-kai-martyras-o-david-profitepse-chiliapeninta-chronia-prin-o-enanthropisas-christos-stavrothei/>

Για να μη νομίσουν δε μερικοί από τα προλεχθέντα ότι εμείς λέμε ότι τα γινόμενα γίνονται κατά την αναπόφευκτη ειμαρμένη, εφ' όσον ως προλεχθέντα ήταν προεγνωσμένα, θα διαλύσουμε και αυτήν την δυσκολία.

Μαθόντες από τους προφήτες, διακηρύσσουμε ως αληθές ότι οι τιμωρίες, οι κολάσεις, οι αγαθές αμοιβές αποδίδονται στον καθένα κατ' αξία των πράξεων του,

επειδή, αν δεν συμβαίνει τούτο, αλλ' όλα γίνονται κατά την ειμαρμένη, δεν υπάρχει καμμία αυτεξουσιότητα σ' εμάς· διότι, εάν είναι προορισμένο αυτός να είναι αγαθός και εκείνος φαύλος, ούτε αυτός είναι αποδεκτός ούτε εκείνος αξιόμεμπτος.

Και πάλι, εάν το ανθρώπινο γένος δεν έχει δύναμη να αποφεύγει τα αισχρά και να προτιμά τα καλά με ελεύθερη προαίρεση, είναι ανεύθυνο για οποιεσδήποτε πράξεις.

Αλλ' ότι και επιτυγχάνει και αποτυγχάνει με ελεύθερη προαίρεση, το αποδεικνύουμε έτσι. Βλέπουμε τον ίδιο άνθρωπο να επιδιώκει τα εναντία.

Εάν δε είναι προορισμένο να είναι, ή φαύλος, ή σπουδαίος, δεν θα ήταν ποτέ δεκτικός των εναντίων και δεν θα μετέβαλε γνώμη συχνά· ούτε θα ήταν άλλοι μεν σπουδαίοι, άλλοι δε φαύλοι, επειδή θα διακηρύτταμε την ειμαρμένη ως αιτία φαύλων και ως πράττουσα τα αντίθετα σ' αυτήν, ή εκείνο το προειρημένο θα φαινόταν να είναι αληθές, ότι τίποτε δεν είναι αρετή ουδέ κακία, αλλά νομίζονται αγαθά μόνο με την γνώμη, πράγμα το οποίο, όπως δείχνει ο αληθής λόγος, είναι μέγιστη ασέβεια και αδικία.

Αλλά θεωρούμε ως απαραβίαστη ειμαρμένη, τις άξιες ανταμοιβές για τους εκλέγοντας τα καλά, και τις αξίας τιμωρίας για τους εκλέγοντας τα αντίθετα. Διότι ο Θεός δεν έπλασε τον άνθρωπο, όπως τα άλλα ζώα, τα οποία δεν δύνανται να πράξουν τίποτε κατά προαίρεση· διότι δεν θα ήταν άξιος αμοιβής ή επαίνου, εφ' όσον δεν θα εξέλεγε μόνος του το αγαθό, αλλ' έγινε αγαθός· ούτε, εάν ήταν κακός, θα εύρισκε δικαίως τιμωρία, αφού δεν ήταν αφ' εαυτού τέτοιος, αλλά δεν μπορούσε να είναι τίποτε άλλο από ό,τι έγινε.

Αυτά δε δίδαξε εμάς το άγιο προφητικό Πνεύμα, λέγοντας δια του Μωυσή ότι υπό του Θεού λέχθηκε το εξής στον πρωτόπλαστο άνθρωπο· «ιδού ενώπιον σου το αγαθό και το κακό, διάλεξε το αγαθό» (Δευτ. 30, 15. 19).

Και επίσης δίδαξε δια του Ησαΐα, του άλλου προφήτη, λέγοντας ότι έτσι λέχθηκε προς τον ίδιο σκοπό σαν εκ μέρους από τον Πατέρα των όλων και δεσπότη Θεό· «λουσθείτε, γίνετε καθαροί, αφαιρέστε τις πονηρίες από τις ψυχές σας, μάθετε να κάνετε καλό, κρίνετε ορφανό και δικαιώστε χήρα, και ελάτε να συζητήσουμε, λέει ο Κύριος· και εάν οι αμαρτίες σας είναι σαν φοινίκιο χρώμα, θα το λευκάνω σαν έριο, και αν είναι σαν κόκκινο, θα το λευκάνω σαν χιόνι. Και εάν θέλετε και με εισακούσετε, θα φάτε τα αγαθά της γης, εάν δε δεν με εισακούσετε, θα σας καταφάει μάχαιρα διότι το στόμα του Κυρίου λάλησε ταύτα» (Ησ. 1, 16-20).

Το δε προλεχθέν «θα σας καταφάει μάχαιρα» δεν λέει ότι οι παρακούσαντες θα φονευθούν με μαχαίρες, αλλ' η μάχαιρα του Θεού είναι πυρ, του οποίου βορά

γίνονται οι προτιμώντες να πράττουν τα φαύλα. Γι' αυτό λέει· «η μάχαιρα θα σας καταφάει· διότι το στόμα του Κυρίου λάλησε αυτά».

Εάν δε μιλούσε περί της μαχαίρας, η οποία κόβει και αφανίζει αμέσως, δεν θα έλεγε «θα καταφάει».

Ωστε και ο Πλάτων ειπών, «η ευθύνη είναι στον εκλέξαντα, ο δε Θεός είναι ανεύθυνος», το είπε λαμβάνοντας αυτό από τον προφήτη Μωυσή· διότι ο Μωυσής είναι πρεσβύτερος από όλους τους Έλληνες συγγραφείς*.

* Η αρχαιότητα του Μωυσή έναντι του Πλάτωνος και των άλλων Ελλήνων συγγραφέων, οδηγεί αυτόν στην πεποίθηση ότι ο Πλάτωνας δανείσθηκε αντιλήψεις από εκείνον.

Ιουστίνου φιλοσόφου και μάρτυρος «Άπαντα τα έργα», των Πατερικών Εκδόσεων «Γρηγόριος ο Παλαμάς».

Πηγή: pemptousia.gr (Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)